Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY *УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК*

VOL. CIII. No. 14 JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 23, 1996 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 23-го СІЧНЯ 1996 р. Ч. 14. РІК CIII

ГРУПА „ЦЕНТР" КРИТИКУЄ УРЯД УКРАЇНИ

Київ (Р. Р.). — Тут у п'ятницю, 19-го січня, в газеті „Голос України" надруковано заяву депутатської групи „Центр".

Як сказано в заяві, п'ята сесія почала працювати „в умовах посилення соціально-економічної кризи", коли по кілька місяців не отримують заробітної платні працівники освіти, науки, культури, охорони здоров'я тощо. „Водночас загрозливо наростає сума публічних оплат, які буквально шокують своєю прогресуючою навальністю соціально незахищених верств населення, передусім пенсіонерів, розмір пенсій яких значно нижчий від мінімального прожиткового мінімуму" — сказано в заяві.

Причиною кризи автори заяви вважають помилки Уряду і Верховної Ради під час розробки і прийняття державного бюджету на 1995 рік.

Отож тепер, на думку авторів, Верховна Рада повинна зробити висновки і врахувати всі помилки при розгляді проєкту бюджету на 1996 рік. Усі фракції і групи центристського спрямування автори закликають „до тіснішої співпраці для забезпечення розважної, продуманої політики, з чітким визначенням перспектив соціяльної політики, належного фінансування гуманітарної сфери і в такий спосіб активізувати державотворчий потенціял в ім'я утвердження незалежної України".

Заяву підписав керівник депутатської групи „Центр" Михайло Сирота.

Відбулося засідання Колеґії СБУ

Київ (Р. Р.). — Тут 15-го січня Пресовий центр Служби Безпеки України повідомив, що з участю Президента України Леоніда Кучми відбулося засідання поширеної Колеґії СБУ.

Звітуючи про працю у 1995 році, голова СБУ Володимир Радченко ґрунтовно проаналізував діяльність підрозділів СБУ у різних напрямках захисту держави.

Принципову оцінку висловив також і Президент України Л. Кучма, який відзначив заслуги і недоліки у праці СБУ та визначив пріоритети на майбутнє. У праці Колеґії взяли участь секретар Ради національної безпеки при Президенті Володимир Горбулін і генеральний прокурор Г. Ворсінов.

Журнал „Всесвіт" експонує свої видання

Київ (Р. Р.). — Тут відкрилася виставка видань літературно-мистецького журналу „Всесвіт" з нагоди його 70-ліття.

У центральному Державному Музеї-архіві Літератури та мистецтва України на стендах можна простежити історію журналу, від дня його заснування.

Журнал „Всесвіт" особливо люблять і шанують українські читачі, бо він був фактично єдиним вікном в Европу і світ взагалі для українського читача. За 70 років читачі мали змогу ознайомитися на його сторінках із творами 4,000 авторів з 55-ох країн світу.

Керівництво „Всесвіту" подбало про заснування літературної премії ім. Миколи Лукаша, видатного письменника і перекладача, з метою заохочення кращих творів у галузі мистецького перекладу. За 1995 рік нагороду отримав Анатоль Перепада, який багато десятиліть перекладає з французької, італійської, португальської та інших мов. Цього разу нагородою відзначено його переклад роману Жоржі Амаду „Велика пастка". Першим лавреатом нагороди ім. М. Лукаша став Віктор Шовкун.

Громада зустріне В. Борзова в Ню Йорку

Ню Йорк. — Тут зформувався Громадський комітет під протекторатом УККА, УАКР і УСЦАК для зустрічі з міністром молоді і спорту України і головою Національного Олімпійського Комітету України Валерієм Борзовим. Зустріч з нагоди Олімпіяди в Атланті в 1996 році відбудеться в неділю, 4-го лютого, в год. 2-ій по полудні в Українському Народному Домі, при 142 Друга авеню в Ню Йорку.

Комітет очолив д-р Іван Сєрант, заступник голови — Мирослав Шмігель, секретар — Роман Пиндус, касири — Іван Винник і Теодор Шевчук та члени — Олесь Напора, Василь Тараско, Ярослав Петрик, Роман Глушко, Андрій Ластовецький, Лідія Микитин.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ ДОПОВНИЛАСЬ НОВИМИ ДЕПУТАТАМИ

Київ (Р. Р.). — Тут 17-го січня, у другий день праці п'ятої сесії Верховної Ради України, зареєструвалося 344 депутати.

В той день сесія розглядала питання про бюджет України на 1996 рік. Після виступів багатьох депутатів парлямент постановив, що бюджет недосконалий і потребує уточнень.

Як відомо, Верховна Рада доповнилася 13-ма новими депутатами, обраними 10, 17 і 24-го грудня 1995 року. На виборах 10-го грудня обрано: юриста Олега Іщенка, безпартійного, від Чернівецької области; агронома Івана Кириленка, безпартійного, від Дніпропетровщини; прем'єра Євгена Марчука, безпартійного, від Полтавщини; інженера Миколу Славова, безпартійного, Київ; радіоінженера, економіста Анатолія Франчука, безпартійного, Крим; Ігоря Франчука, економіста, директора Центру паливно-енергетичних ресурсів, Крим; комуніста-пенсіонера Георгія Шевченка, Севастопіль (але він помер, отруївся чадним газом).

Під час повторних довиборів 17-го і 24-го грудня обрано: економіста Сергія Буряка, банкіра, безпартійного, Київ; науковця-агронома Анатолія Дроботова, члена КПУ, Крим; інженера-будівельника Анатолія Коваленка, безпартійного, Київ; інженера-будівельника Сергія Майбороду, члена КПУ, Миколаїв; заступника голови Ужгородської Міської Ради Сергія Слободянюка, безпартійного; інженера-геолога Ярослава Федорина, члена Руху, Київ; учителя історії Ігоря Шарова, члена КПУ, Крим.

Залишилося обрати депутатів у 31-ій окрузі, де вибори не відбулися. Ще у двох округах депутати померли. У цих 33-ох округах вибори відбудуться 7-го квітня 1996 року.

Голова Центральної виборчої комісії Іван Ємець зазначив, що коли і 7-го квітня в деяких округах вибори не відбудуться, то ці округи буде закрито. „Немає сенсу обирати депутатів, які працюватимуть у Верховній Раді менший за інших парляментаріїв термін", — вважає Ємець.

Отже Верховна Рада тепер налічує 417 депутатів, а це 33 має бути обрано.

Б. Кожин закликав підпорядкувати ЧФ Україні

Київ (УНІАР). — Член Комісії з питань оборони і державної безпеки, член фракції Народного Руху України віцеадмірал Борис Кожин звернувся до депутатів України із заявою, в якій наголошено, що 31-го грудня 1995 року закінчився термін спільного підпорядкування Чорноморської флоти України і Російської Федерації. „Спільне підпорядкування" було суцільною фікцією і використовувалось для досягнення єдиних політичних цілей і, водночас, для розвалу флоти і розкрадання її майна.

За оцінкою компетентних фахівців, за чотири роки вартість ЧФ зменшилася з 80 до 20 блн. дол. Шкода довкіллю заподіяна на 20 блн. дол.

Б. Кожин вніс проєкт постанови Верховної Ради про підпорядкування Україні ЧФ. Проєкт між іншим передбачає: підпорядкувати ЧФ у повному складі станом на 1-го січня 1996 року, включити його до складу Збройних Сил України; звернутися до Президента України з пропозицією негайно видати указ про поіменний перелік адміралів, генералів, офіцерів, мічманів, прапорщиків ЧФ для їхнього переводу у склад ЗС України.

Однак Леонід Кучма заявив, що проблеми Чорноморської флоти практично нема. Він погодився з пропозицією Росії щодо того, що Чорноморській флоті має бути наданий статус російської флоти, розташованої на українській території.

Л. Кучма брав участь в нарадах СНД

Київ (Р. Р.). — Звідси 18-го січня Президент України Леонід Кучма відлетів до Москви для участи у засіданні Ради керівників держав — учасниць СНД, яке розпочалося 19-го січня.

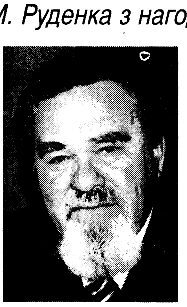
Українська делеґація підготувала 12 пропозицій в рамках підготови до підписання широкомаштабного довгострокового договору з Росією, а також двосторонніх угод з країнами СНД в питаннях формування митного і платіжного союзу, попередження конфліктів, співпраці в науковій і культурній сфері тощо. Українська урядова делеґація брала участь в обговоренні лише тих питань, які відповідають інтересам України і не суперечать українському законодавству.

У середу, 17-го січня, на зустрічі з амбасадорами країн СНД в Україні, зокрема, Білорусі, Киргизстану, Казахстану, Туркменістану, Грузії, Вірменії, Узбекистану та Росії, Президент Кучма зазначив, що розвиток тіснішої співпраці між країнами СНД, зокрема у сфері економіки, є їх спільним пріоритетом, оскільки саме життя підтвердило, що в цьому зацікавлені всі.

Перед від'їздом до Москви Президент заневнив, що Україна „ні в якому разі не приєднається до митного союзу і не вступить ні до одного воєнного бльоку". Щодо останньої зустрічі з президентом Росії Кучма сказав, що вона була ліпшою за всі попередні. Він також висловив певність, що Росія і надалі залишиться „головним партнером України".

Київ вшанував М. Руденка з нагоди його 75-річчя

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Як повідомляє газета „Літературна Україна" з 11-го січня ц. р., у київському Будинку письменників відбулося урочисте відзначення 75-ліття від дня народження видатного українського письменника, поета і драматурга Миколи Руденка. Ювілейний вечір під назвою „У колі друзів" провадив відомий учений, літературознавець Анатолій Погрібний. М. Руденка вітали представник Адміністрації Президента України О. Безгін, побратими пера, правозахисники, виступила дружина ювіляра Раїса Руденко. Звучали поезії М. Руденка, відбулася музична частина.

М. Руденко

„Доля виділила йому на життєвому віку стільки випробувань, що вистачило б не на одне століття, — пише вищезгадана газета. — Це й голодомор у тридцятих, і втрата зору у молоді роки, і фронти Другої світової війни, і нападки компартійної номенклятури у шістдесяті, і судилища, в'язниці та концтабори у сімдесяті, і вимушене перебування в еміґрації у вісімдесяті... І все ж він, кажучи словами його земляка Владислава Титова, виживу усім смертям на зло. І не тільки вижив, а й збагатив українську літературу прекрасними романами, поемами, віршами".

Стаття в „Літературній Україні" прикрашена фотографіями із вищезгаданого відзначення.

Розвідки ЗСА і Росії співпрацюють у Боснії

Вашінґтон. — Розвідувальні служби ЗСА після недавніх скандалів були змушені змінити свої довголітні практики окремішности та почати взаємосписькування, зокрема коли йдеться про інформації пов'язані з державною безпекою.

Одначе ця зміна найкраще себе виправдала у теперішній ситуації в Боснії, де не тільки співпраця американських розвідувальних служб виказалася конечною, але також співпраця тих служб із розвідувальною службою Росії. Взаємоінформування здобутими відомостями стало таким докладним, що у Боснії важко будь-якій воюючій фракції зробити крок, як вже про нього знають. Все ж таки найважливішим у цьому є те, що зібрані інформації негайно передаються командирам відповідних військових частин, які сповняють свою службу в терені. Така співпраця на думку військових чинників у Боснії, є не тільки охороною для американського війська, але також і для безпеки міжнародних миротворних військ.

Співпраця колишніх ворогів холодної війни, виявляється не тільки можливою, але у випадку Боснії конечною, бо не тільки охороняє миротворні війська від непередбачених випадків, але дає до зрозуміння воюючим фракціям, що справу замирення на Балканах міжнародна громадськість трактує дуже поважно.

У ПАЛЕСТИНІ ВІДБУЛИСЯ ПЕРШІ ВИБОРИ

Єрусалим, Ізраїль. — В суботу, 20-го січня, на західньому березі ріки Йордан і у смузі Ґази відбулися, згідно з палестинсько-ізраїльською мирною угодою, перші вибори органів палестинського самоуправління.

Найбільше голосів, 88.1 відсотка, дістала група ФАТХ, яка входить в очолювану Ясіром Арафатом Палестинську визвольну організацію.

На 88 місць у вищому органі самоуправління палестинців претендували 676 кандидатів, а єдиним суперником Я. Арафата є 73-річна Саміґа Халіль, голова Товариства відродження родини у місті Ель-Біра. Вона виступає проти миру з Ізраїлем.

Спотерігачі підкреслюють, що палестинські вибори пройшли досить активно, проголосувало щонайменше 70 відсотків з 1,040000 осіб, внесених у виборчі списки: За процесом голосування слідкували 650 міжнародних представників, в тому числі колишній президент ЗСА Джиммі Картер.

„Початком нової ери в історії палестинського народу" назвав вибори Я. Арафат. У розмові з журналістами він заневнив, що створення вищого органу законодавчої влади невдовзі приведе до заснування незалежної палестинської держави.

Коментуючи вислідн цих виборів, прем'єр-міністер Ізраїля Шімон Перез в інтерв'ю для ізраїльського радіо сказав, що палестинські вибори не означають наближення до Палестини як незалежної держави. Він ствердив, що процес близь-косхідного замирення „має свої межі".

В Україні

ПОЖЕЖА НА НАФТОПРОВОДІ

ЛИСИЧАНСЬКЕ. — На 14-му кілометрі нафтопроводу Лисичанське-Тихорецьке хтось відкрив кран діяметром 100 міліметрів. Нафта витекла і загорілася. Пожежу загасили через дві години. Витекло 20 тонн нафти, з якої зібрано лише половину.

ХРИСТИЯНСЬКІ ДЕМОКРАТИ Є В ОПОЗИЦІЇ

КИЇВ. — У поширеній заяві Християнсько-Демократичної Партії України сказано, що замість реформ у сфері виробництва та пошуків джерел фінансування соціяльної сфери, продовжується наступ на робітників. Християнські демократи закликають до передчасних виборів нового Президента і Верховної Ради України. ХДПУ віднині переходить в опозицію до влади.

НАРОДЖУЄТЬСЯ ФАБРИКА

ВІННИЦЯ. — В Ладижині Вінницької области розпочалося будівництво фабрики з виготовлення ліків. Спорудження розпочала спільно українсько еспанська компанія „Ґрант".

„АРТЕК" НЕ ВТРАЧАЄ СВОГО ЗНАЧЕННЯ

КРИМ. — Тут від 30-го червня до 7-го липня відбудеться VII Міжнародна біологічна олімпіяда на базі міжнародного дитячого центру „Артек". Організаційний комітет очолив міністер освіти Михайло Згуровський.

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ СКАСУВАЛО РЕЄСТРАЦІЮ СДПУ

КИЇВ. — Як повідомила УНІАР, Колеґія Міністерства Юстиції України постановою ч. 1 з 15-го січня 1996 року визнала недійсним свідоцтво про реєстрацію Соціял-Демократичної Партії України, видане МЮ України 28-го листопада минулого року. За висновками спеціяльної комісії при реєстрації СДПУ було порушено закон України про об'єднання громадян. Голова СДПУ Василь Онопенко заявив на пресконференції, присвяченій першій річниці існування партії, що згідно з вищезгаданим законом ліквідація партії передбачена лише в разі проведення нею антидержавної діяльности або в разі зменшення кількости членів. На його думку, існує лише два шляхи припинення діяльности партії: самоліквідація або через суд. Тому, вважає він, „рішення Міністерства Юстиції не матимуть жодних наслідків".

З'ЯВИЛИСЯ НОВІ НАВЧАЛЬНІ ЗАКЛАДИ

РІВНЕ. — Тут на базі Українського інституту інженерів водного господарства створено академію. А на базі Ірпінського індустріяльного коледжу біля Києва створено Український фінансовий економічний інститут.

ЕНЕРҐЕТИКУ ВРЯТУЄ РИНОК

КИЇВ. — Перший заступник голови Державного комітету атомної енерґетики Нур Ніґматулин сказав, що 1996 рік буде особливо важким для атомної енерґетики. На 10-го січня заборгованість атомним станціям за спожиту електроенерґію становила 98 трильйонів карбованців. Вихід Ніґматулин бачить у створенні енерґоринку. А хто не платить за електроенерґію, той її не отримує. Для цього всі АЕС повинні об'єднатися в одну потужну енерґетичну компанію.

ПРАЦІВНИКИ РАДЯТЬСЯ

КИЇВ. — Під егідою комітету міністрів Ради Европи в Києві розпочався міжнародний семінар „Уповноваження та функції міністерств юстиції країн Европи". Участь беруть представники Англії, Франції, України, Німеччини, Італії, Фінляндії, Польщі, Голляндії, Мадярщини, Чехії та інших країн. Мета семінару — визначити чіткі функції кожної галузі — суддів, прокуратури, слідчих органів, законотворців тощо.

ФОСФОРИТИ НЕПОКОЯТЬ ЕКОЛОГІВ

СУМИ. — На сумському виробничому об'єднанні „Хімпром" плянують розпочати переробку альжирських фосфоритів. Вже підписано всі документи й очікується першу партію сировини. Представники „Зеленого Світу", які були присутні на нараді з цього питання, заявили, що характеристика альжирської сировини насторожує екологів. На їх думку, наслідки цього виробництва, особливо захоронення відходів, можна порівняти з чорнобильською катастрофою. „Зелені" вимагають, щоб до складу у делеґації, котра їде в Альжир, було включено фахівців-екологів та хеміків.

В. ЧОРНОВІЛ ПРО УХВАЛЕННЯ КОНСТИТУЦІЇ

КИЇВ. — Голова Народного Руху України Вячеслав Чорновіл сказав кореспондентові УНІАР, що ухвалення конституції Верховною Радою було б найоптимальнішим варіянтом, хоча це малоймовірно. Прийняття конституції можливе, якщо за це проголосує дві третини загального складу парляменту. Враховуючи теперішній склад ВР, ухвалена нею конституція була б швидше, на думку В. Чорновола, конституцією компромісів, а не конституцією української держави. Тому, за словами В. Чорновола, не виключено, що проєкт конституції доведеться виносити на всеукраїнський референдум. Це може потягнути за собою порушення терміну ухвалення конституції, який закладений у конституційній угоді. Згідно з цією угодою конституція має бути ухвалена не пізніше червня біжучого року.

В АМЕРИЦІ

У ЧЕТВЕР, 18-ГО СІЧНЯ, урядничка Білого Дому Каролін Губер, зізнаючи перед Сенатською комісією для розгляду справи Вайтвотер, сказала, що документи, за котрими вже давно шукає згадана комісія вона знайшла там, де їх раніше не було. Документи, про які мова, це звіти виконаної праці, адвокатом Гіллारі Родгам-Клінтон для адвокатської фірми, в якій вона тоді працювала, що посередньо була пов'язана через фінансові справи з аферою Вайтвотер. Ці документи вона завважила на прилавку в кімнаті, до якої є обмежений доступ, бо знаходиться вона в частині приватних кімнат президентської родини б Білому Домі.

НАЙНОВІШІ НАУКОВІ ДОСЛІДИ вказують, що доповнюючий вітаміновий середник „бета каротін", котрий приймають мільйони американських громадян, як засіб від захворювань пістряком чи серцевими недугами, не має сподіваних вартостей. Після довготривалих наукових дослідів „бета каротін" що в людському тілі перемінюється у вітаміну А, не є тим, чим її уважали впродовж багатьох років. Тому науковці пропонують, що проти хворіб пістряка та серця найкраще застосувати маловмістовну товщеву дієту та споживати якнайбільше овочів і городини.

У СВІТІ

БРИТАНСЬКІ МИРОТВОРЦІ в Боснії дістали наказ заарештувати лідера боснійських сербів Радована Караджіча і генерала Ратка Младіча, якщо ті опиняться в зоні, контрольованій англійцями. Британські вояки готові затримати будь-кого з 52 осіб, звинувачених Міжнародним трибуналом у Гаазі у військових злочинах на території колишньої Югославії. Однак разом з тим, як повідомив представник департаменту оборони Англії, „британські вояки не будуть спеціяльно розшукувати військових злочинців і арешт можливий тільки тоді, як вони відважаться з'явитися у британському секторі".

Важне для передплатників „Свободи" у Канаді

З огляду на факт, що самі кошти поштової пересилки одного числа щоденника „Свобода" до Канади виносять тепер 40 ц. денно, а у річному відношенню 100 амер. дол., (40х250 разів) всі передплати так членів (75 дол.), як і нечленів (100 дол.) треба надсилати тільки в американських долярах.

Передплати одержані в канадській валюті будуть перечислені на амер. доляри та зараховані на підставі суми в амер. долярах.

Екзекутивний Комітет УНСоюзу

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Непересічна Перша лейді

Америка, яка у порівнянні з багатьма країнами, все ще є молодою державою, бо навіть не може похвалитися четвертиною тисячоріччя від часу свого існування, все ж таки зуміла у багатьох ділянках догнати і перегнати набагато старші держави. Країна, що її створили вихідці з різних держав, шукаючи волі вислову, релігії та права на мирне співжиття, зуміли запровадити закони, котрі по сьогоднішній день забезпечують ці права кожному громадянинові країни. Правдою є й те, що на ці права впродовж багатьох років зазіхали амбітні сусіди, а то й окремі особистості, але нащадки основоположників завжди зуміли гідно їх відстояти, хоч доводилось й дорого за це платити — власною кров'ю. Створивши та забезпечивши буття свого народу, американці почали шукати відповідних традицій, щоб у цей спосіб забезпечити не тільки сьогодення своєї країни, але також і її майбутність на світовому форумі. Творячи цей процес у житті своєї нації, використали всі можливі та доступні джерела, на базі яких укладали і схвалювали закони та творили нові традиції, що з малими поправками діють успішно по сьогоднішній день. Постала республіка на чолі з Президентом і для цього становища впродовж більш як двох століть зформовано відповідні правила, які з часом стали традицією. До таких традицій належали також і відповідні правила для родини Президента держави, зокрема його дружини, яка за традицією мала бути тільки прикрасою зі скромними зацікавленнями до відповідних доброчинних організацій.

Цих правил, з мінімальними відхиленнями, впродовж історії дотримувалися майже всі дружини президентів країни. Минули два століття, мінялися події, а з ними історія країни, але згадувані правила навіть у такій демократичній країні, як ЗСА зовсім не змінилися, їх тільки побілили свіжим вапном. Прийшло XX сторіччя, а з ним драстичні зміни у бутті всього людства та демократії в загальному. Однією з таких змін є поява і активна діяльність у громадському та політичному житті країни Анни Елеонори Рузвелт, дружини 32-го президента ЗСА Франкліна Д. Рузвелта, яка мала відвагу порушити оті традиційні застарілі правила для обмеженої діяльности дружин президентів. Після неї життя дружин американських президентів знову пішло з давніх-давен втоптаним шляхом, аж до появи Джекелін Бовіє-Кеннеді, дружини 35-го президента ЗСА Джана Фіцджералда Кеннеді, яка намагалася бодай оновити оті неписані закони поведінки дружини президента. Завдяки її заходам, американські історичні надбання і традиції стають відомими не тільки в Америці, але й в цілому світі. Вона у найбільш провокаційні роки холодної війни дала можливість Америці мріяти про той казковий Камелот, де панували мир, злагода і співжиття. Хоча знову все поплило своїм руслом, все ж таки ці дві особистості залишили по собі слід, що манив можливостями.

З вибором 42-го президента Билла Клінтона, „господинею" Білого Дому стала непересічна особистість — повна енергії молода професійна жінка, дружина і мама Гілларі Родгам-Клінтон. Вона з питомим їй ентузіязмом відкидає оту вікову традиційну обмеженість для дружин президентів і намагається стати справжньою Першою лейді, приклад з якої могли брати інші. Озброєна у світосприймання молодої людини з адвокатською професійністю та вірою у можливості змін, вона перебирає на себе керівництво (досі небачене явище) Президентської комісії, яка має за завдання розробити плян загального медичного забезпечення громадян країни. Приходить розчарування, але не зневіра.

Ще багато інших прикладів можна б навести з багатогранної та цілковито нетрадиційної діяльности Першої лейді, але вони не змінять існуючих фактів.Тому й насувається непрошена думка, чи саме ця її непересічність не є причиною всіх тих часом дуже невдалих оскаржень, які їй останнім часом кидають під ноги.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Ярослав Гайвас

РІК РІШЕНЬ

I

За нами 1995 рік. Коли б довелося його окреслити одним реченням, то треба було б сказати: намагання вийти з застою, вдалі, а часом невдалі почини, замало віри в себе, замало сміливости й рішучости, але загальний балянс позитивний, а найважніше — вдалий вихід на твердий шлях у майбутнє.

Немає сумніву, що минулий рік для українського народу, його держави та її Уряду не пройшов намарне. Історія скаже своє слово про другого Президента України, а ми мусимо сказати, що він закінчив перший рік свого урядування найбільшим особистим успіхом: він виростає на будівничого держави. Того не можна сказати про першого Президента. Не ставши будівничим держави, не усвідомивши собі своєї історичної місії, він фактично зрікся своєї президентури, бо не став історичною постаттю, яка не випускає так легко зі своїх рук неповторного історичного завдання. А тому що не було бажання будувати нову, зовсім нову духову дійсність, творити нові геополітичні факти, то залишилося бажання перетривати і тільки залишитися на найвищому посту. І тільки перетривати. Найважливіша в такій ситуації вартість, час, минав безповоротно марно, а держава хилилася вниз. І тому не дивно, що численні українські і чужинецькі дослідники та оглядачі, навіть доброзичливі і прихильні до України, характеризували стан: Україна над прірвою. Рік урядування Президента Кучми минув, і нині майже не чути „Україна над прірвою"; становище важке, сподіваних і несподіваних ударів не бракує, але державна структура, хоч не в одному недомагає, але стоїть. Мариво прірви розпливається в мряковинні ворожих надій і маячень, а Україна стає і діє як активний співчинник світової спільноти.

Місце України в світі зміцнилося і стабілізується. Хоч главі української держави і її правлінню довелося не раз проковтнути гірку пілюлю, обіцянки Заходу так і залишилися обіцянками, в процесі поширювання НАТО на схід України ще залишилася „автсайдером", про якого згадують не завжди, а коли згадують, то якось на марґінесі, заповідувані зустрічі Президента Кучми під час відзначування 50-річчя ООН в Ню Йорку не завжди мали місце, Росія вже зовсім одверто виступає як ворог української самостійности, а Вашінґтонові ще на стало зваги сказати „ні", ні в якому разі „ні". Але на зовнішньому відтинку, незважаючи на ці неґативи, місце України в ґльобальній політиці стабілізується. У великій мірі підставою для цього було те, що політика українського Уряду та Президента України дуже виразно виявляла і підкреслювала свою незалежність і суверенність. Ось, наприклад, недавно, коли після невдалих і деморалізуючих виборів російські найближчі до президента Росії діячі натякали, що президент Росії Єльцин ще цього року може відвідати Україну, Президент України Кучма виразно зареаґував: немає мови, щоб Україна могла ще перед президентськими виборами в Росії договорюватися і підписувати договір з Росією. Український Уряд виразно стояв на становищі: допомоги потребуємо, але ні в якому разі за ціну обмеження суверенности і державної незалежности. Український Уряд показав, що його політика щодо сусідів, які, хіба за вийнятком Румунії, ставляться до державних і політичних постулятів української державної влади дуже позитивно та льояльно, була і є органічно пов'язана з ними. Це є питання не тільки інтересів, але спільної національно-державної долі. В гарячих і скомплікованих відносинах на Балканах, особливо на теренах колишньої Югославії, український Уряд хоче і вміє зберігати доброзичливу і прихильну співпрацю. Є всі підстави твердити, що на тиск з боку Москви західні чинники поступилися їй і покищо вибрали Україну в мирній, але збройній охороні населення Боснії. Але на цьому більше тратять західні країни, як Україна. І вони починають розуміти це і ми є свідками їхніх початкових намагань змінити цю ситуацію.

Великим успіхом України було те, що Президент Кучма під кінець 1995 року відвідав Китай. Перебіг цієї поїздки розвіяв сумніви, які постали після китайської декларації визнання української держави і заяви китайського уряду, що він у потребі буде активно протиставитися всяким спробам атак на цю державу, а з українського боку не було ніякої офіційної відповіді на це. Китай осягнув понад 800 мільйонів дол. торговельного обороту з Україною і обидва партнери вирішили далі поширювати це максимально, щоб у близькому часі осягнути три більйони дол. взаємного торговельного обороту. Ця заява Пекіну і зростаюча співпраця обидвох партнерів має свою особливу вимову в обличчі зростаючого з російського боку всебічного наступу на українську державність.

Це далеко не всі успіхи з українського боку. Але були й недоліки та невдачі. Україна досі не поставила на світовому політичному форумі вимоги негайного виведення всіх російських збройних сил з її території. Україна не спинила нелеґального наїзду російських громадян на Україну з метою постійного замешкання. Особливо військові та інші пенсіонери різними незаконними засобами через підставних осіб, або й без цього, намагаються замешкати в Україні, навіть набути землю з метою побудувати свої будинки. З приватних джерел довідуємося, що українська влада фінансово й матеріяльно підтримує російські заходи в Україні. Уряд не подає до публічного відома сум тих витрат, на чому тратить усе населення України. Москва водить за ніс українські політичні чинники аферою з Чорноморською фльотою. З українського боку позиції у цій справі нез'ясовані, а вони в обличчі російських маневрів ясні. Україні нічого не дає частина, ще й до того фальшована, Чорноморської фльоти. Україна продовжила на три роки Кравчуків договір про приналежність Чорноморської фльоти і командування нею обидвома державами: Україною і Росією. З преси знаємо, яка є поведінка Росії з українцями, військовими та цивільними представниками. Їхню людську гідність топчуть, виконування їхніх завдань унеможливлють і вже з тих причин українські керівні чинники повинні зробити потрібні висновки. Підписаний колишнім Президентом Кравчуком злощасний договір про спільну власність і спільне командування — це заперечення всякого глузду. Хто бачив спільне командування збройними силами та ще й з Москвою?

Те саме з так званим „зближенням з Росією" і „поглибленням співпраці". Насамперед Росія не лише зірвала це ще три роки тому, діючи на очевидну шкоду Україні і відмовляючись від ділових відносин, того свого становища вона не змінила, отже що? Чи Київ має йти на колінах на таке зближення, про що неодноразово було чути з російського боку? Народові треба одверто і виразно сказати про це! А ті, які декламують з різних причин про це, нехай попробують добитися цього, але не коштом України.

На світовому відтинку Україна щораз рішучіше займає гідне державне становище. Цього самого ми мусимо вимагати і з російського боку. Настав час на це. Чотири роки доволі на науку. П'ятий рік, тобто 1996, мусить стати роком рішень для українського народу та його держави. Ще один рік зневаг і топтання прав українського народу росіянами мав би катастрофічні наслідки.

(Закінчення буде)

Ірина Комарова

„Я БУДУ ДАР ЧЕКАТИ ТВІЙ"

I

І сьогодні в українських селах і містах можна зустріти людей, які були свідками тих нелегких часів, коли віруючі покидали рідну землю. Я впевнена, то були фатальні часи для України, бо з тими людьми відходила жива душа народу, відходила сіль землі.

Ми всі добре знали, що там, десь далеко за океаном, — у Канаді, Австралії, ЗСА живуть українці, і добре живуть. Але що спонукало їх покинути все — хати, майно, рідний край і піти просто так, з малими дітьми на руках? Адже серед тих людей є такі, що виїжджали з добре обжитих місць ще до голодомору, до репресій?

Ми зустрілися з подружжям Голіних — Тетяною та Василем, які мешкали у затишному містечку Канади, що зветься Вернон.

— Багато віруючих втікали тоді зі своїх місць. Чому? Бо в п'ятдесятницьких церквах Господь сказав через пророцтво: „Виходьте з цієї землі. Великий голод буде і велике кровопролиття. Ідіть у Китай". І люди кидали все, втікали хто як міг — хто на возі, хто поїздом, хто пішки, — згадує Тетяна. — Ми прямували до китайського кордону три роки і дісталися до нього у 1933 році. Те пророцтво було дане не лише в Україні. Пізніше у Китаї ми зустрічалися з братами і сестрами з Росії, Сибіру, Алма-Ати, інших місць, вони розказували те ж саме. Пам'ятаю, Дроздови з Уралу розповідали, що їм Господь навіть наказав нічого з собою не брати, усе в хаті залишити і їхати з села не новою, широкою дорогою, а старенькою, розбитою. Вони були слухняні, взяли малих дітей і рушили. Їх земляк, що врятувався і приїхав у Китай пізніше, розказував, що незабаром після того, як вони повернули на тоїі забутій людьми шлях, до їх хати примчали червоноармійці, обійшли усе навкруги: худоба на місці, у кімнатах порядок, самовар на столі, значить, господарі десь вийшли до сусідів, незабаром будуть. Сіли, чекають. Годину, другу... А коли вдарили на сполох, багато часу пройшло. Кинулися в погоню, та не по тій, а по новій дорозі...

Дроздови тим часом уже доїхали до залізниці і встигли сісти на поїзд. Господь врятував їхню родину.

— Усі, хто довірився Господеві — спаслися, — вступає в розмову Василь Голін. — Але й були такі, хто не поїхав, бо говорили: „Може, те пророцтво не від Господа? Земля родить, врожаї добрі, війни немає. Який там голод!" Були й інші — повернулися з півдороги, шкода стало майна нажитого, хат, що покинули. Багато з тих людей пізніше загинули від голоду, від переслідувань.

Втікачі йшли до кордону через великі труднощі. Так вийшло, що батько Тетяни дістався до Китаю раніше і чекав там на родину. Мама залишилася сама з трьома маленькими. Дві донечки за спідницю чіпляються з обох боків, а третє дитинча — на руках. Холодні, голодні. Мама сама, як тростиночка, ледь на ногах трималася від слабкости, а треба ще малюка годувати. Але чим? Немовлятко бідне, голодне і сил вже не мало плакати. Як перейшли кордон — померло. Уже на іншій, на чужій землі.

Багато матерів так йшли. Як тільки пережили це? Жах.

Переходили вони кордон у березні, вночі: холодно, страшно. Ночували просто неба, під кущами. Але знали, що то єдина дорога спасіння. Бо так сказав Господь.

І Він допомагав, беріг їх. На тому вже боці побачили хату, почали стукати, їх впустили на ніч. То були мусулмани. Господар вранці поїхав на базар, купив кожній з них по млинцю. То для них, голодних, було ціле свято! Тетяна і досі пам'ятає смак того запашного млинця. Той же добрий чоловік знайшов росіянина, у якого був візок (за плату він доставляв втікачів, куди скажуть). Той росіянин вивіз їх у Кульжу, до батька.

— З часом у Кульжі зібралося багато втікачів із Совєтського Союзу, — каже Василь Голін. — Господь привів християн з різних куточків, з України там було близько 20 родин п'ятдесятників. Ті, хто приїхав пізніше, розповідали, які страхіття відбуваються на нашій землі, які гоніння, скільки людей безвинно гинуть. І ми не втомлювалися хвалити, славити Господа за те, що ми і родини живі, за спасіння.

Жили вони бідно. Обпалені сонцем хатинки, маленькі дворики, по воду ходили за два-три квартали, про гарячу з крану навіть не чули. А якщо у когось у дворі стояла колонка, то вважалося справ-жнім багатством. Незабаром у Кульжі школу відкрили, діти пішли вчитися.

Хоч і бідно жили, зате вільно. Церкви своєї не мали, на молитви сходилися по домівках: там двоє-троє, там — п'ятеро. А коли більше родин перебралося, діти підросли, то почали церкву в Кульжі орендувати. І часто згадували, як у ті часи, коли з атеїстичної неволі виходили, до кордону йшли, то щоранку прокидалися при перших проміннях сонця, сходилися на молитву. Брат підніметься на гору і заспіває: „Я встану рано пред Тобою, я буду дар чекати Твій..."

Друга світова війна їх не торкнулася. У Кульжі було тихо. Правда, приїздив до церкви совєтський консул, просив молитися за батьківщину. Безбожник, атеїст. Виходить, як тривога, то до Бога.

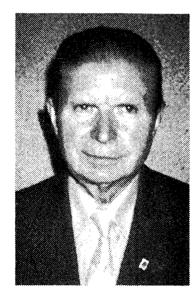
Авторка статті — журналістка, народилася в Херсоні, закінчила університет, працювала ко-респондентом у херсонській обласній газеті „Наддніпрянська Правда", редактором газети „Християнин Таврії". Вона — член Спілки Журналістів України. Нині проживає і працює у Ню Джерзі. У своїх статтях, які друкувала і друкує в багатьох періодичних виданнях, особливо висвітлює релігійну тематику, долю сучасних християн. „Я буду дар чекати Твій" — перша (і, мабуть, не остання) стаття Ірини Комарової у „Свободі".

(Продовження буде)

Анатолій Гороховський

Багата держава потребує здорового лісу

Нещодавно в Києві у Видавництві „Наукова Думка" вийшла у світ монографія академіка, доктора сільськогосподарських наук, проф. Степана Генсірука „Ліси України". Книга написана на великому фактичному матеріялі з використанням архівних, історичних та картографічних джерел. Автор всебічно розкриває вплив людини на різних етапах історичного розвитку і виявляє причини надмірного використання, а подекуди й винищення лісів у февдальний, капіталістичний і радянський періоди.

С. Генсірук

Дуже важливо, що головні лісогосподарські проблеми минулих епох і сьогодення підкріплені експериментальним матеріялом, оригінальними картами і циферними даними. Дослідження зміни лісистости України з часів Київської Руси до наших днів має вагому історичну і пізнавальну вартість. Воно дає можливість пізнати минуле лісових екосистем з метою використання його у майбутньому. Ретроспективний огляд лісового покриву в минулому дозволяє прогнозувати ефективність лісорозведення в наш час там, де вже багато віків лісів немає взагалі.

Автор переконливо наголошує, що ліси України з давніх давен відігравали величезну ролю в житті народу. Вони давали плоди до столу, деревину для будівництва, траву і сіно для худоби; ліси є місцем полювання на різну дичину. Ліси — оздоба людського життя, цілюще середовище для здоров'я сьогоднішнього і майбутніх поколінь. Ліси як найбільш могутні рослинні угрупування і основні компоненти біосфери мають неоціненне значення у формуванні природного середовища і клімату, в реґулюванні водного балянсу, в захисті сільсько-господарських угідь від ерозії, збереженні фльори і фавни. За даними С. Генсірука, за останні 500 років в Україні стало втричі менше лісів. Якщо у першому тисячолітті за часів Ярослава Мудрого площа лісів становила близько 27 млн. га, то в наш час — лише 8.6 млн. га.

Надмірна експлуатація лісових ресурсів останніх трьох століть, особливо у повоєнний період, від 1945 до 1975 року, привела до значного виснаження лісових багатств країни (розмір рубок лісу перевищував розрахункові норми у два рази і більше).

Як правило, вирубанню підлягали такі цінні породи, як дуб і сосна на Поліссі і в Лісостепу, бук - у Карпатах. Їх місце займали менш цінні і другорядні листяні породи (граб, клен, липа, осика, береза).

Дослідження проф. С. Генсірука свідчать про те, що порушення норм лісокористування обумовило виснаження лісових ресурсів, зменшення лісової площі, погіршення породного складу лісів, а це в свою чергу привело до таких неґативних явищ і процесів, як ерозія ґрунтів, зсуви, повені тощо.

Сьогодні Україна є однією з найменш лісистих країн Европи і найвищим рівнем розораности території. Середня її лісистість, тобто відношення вкритої лісом площі до загальної території, становить лише 14.2%, тоді як Німеччина, Польща, Словаччина та інші країни мають лісистість вдвічі більшу. При такій малій лісистості Україна не може забезпечити власних потреб у деревині (щорічний дефіцит в лісоматеріялах становить близько 25 млн. кв. м), а ліс як важливий фактор екологічної стабільности нездатний повною мірою виконувати захисних функцій.

За свідченням С. Генсірука, високий рівень розораности сільсько-господарських земель України (65-75 відс., а в окремих районах Тернопільщини до 93 відс.) при дуже низькій лісистості обумовив інтенсифікацію ерозійних процесів, які сильно ушкодили 20 млн. га родючих земель і зменшили родючість землі.

Для зменшення ерозійних процесів, поліпшення екологічної ситуації, поширення лісосировинного потенціялу України проф. С. Генсірук рекомендує: збільшити площу лісів у 1.5—2 рази за рахунок заліснення 5 млн. га низькопродуктивних земель; створити систему захисних насаджень на полях і берегах річок, своєчасно і якісно проводити догляд за лісом; скоротити на 10 відс. розорювання земель (заборонити оброблення ґрунту на схилах крутістю більше 10 степенів).

З метою поліпшення екологічної ситуації, підтримання біогеографічного різноманіття і оптимізації стану природного середовища С. Генсірук пропонує створити єдину систему природоохоронних територій на площі 6.0—6.5 млн. га з найтиповіших і унікальних природних комплексів в усіх природно-географічних зонах України. На базі цієї системи необхідно вести екологічне слідкування для спостережень і контролі за станом природних ресурсів і довкілля. Хочеться надіятись, що згадані рекомендації будуть прийняті виробництвом для впровадження.

Окремий розділ книги присвячений розвиткові лісівничої науки в Україні, в якому дається всебічна оцінка найбільш важливих досліджень, починаючи з XIX століття; відзначено досягнення і завдання в галузі лісівництва і лісознавства. Це не тільки огляд попередніх досліджень, обов'язковий для солідної наукової праці, але й данина шани тим, хто закладав основи української лісівничої науки.

Монографія С. Генсірука „Ліси України" належить до кращих наукових праць лісівничого профілю. Вона має велике теоретичне і практичне значення, вносить значний вклад в лісогосподарську науку.

Незабаром у видавництві „Світ" у Львові вийдуть ще дві великі монографії С. Генсірука „Історія лісівництва в Україні" та „Географія лісових ресурсів України".

Шановні читачі!

Щиро дякуємо всім тим читачам, які по одержанню різдвяних карток відразу щедро відгукнулися, переславши замість належности за них свою пожертву на Фонд Відродження України — УНСоюзу. Але є ще дуже багато читачів, які забули, мабуть, або не доглянули це у передсвяточній метушні. Тому до тих шановних читачів звертаємося з гарячим проханням по можності зложити свою пожертву, яка допоможе УНСоюзові нести дальшу поміч Україні у її змаганнях до утвердження своєї незалежности.

Екзекутивний Комітет УНСоюзу

Діяльність Фундації ім. О. Ольжича в Україні

Моє завдання — подати інформації про діяльність Фундації ім. О. Ольжича в Україні. Перше наше ствердження є про те, що стало генезою дії Фундації ім. Ольжича на терені української держави: після проголошення незалежности України, а точніше — згідно з постановами ХП ВЗУН, що відбувся 1993 року в Ірпені коло Києва, Провід Українських Націоналістів перейшов на терен України, з осідком у Києві. Саме на терені України, оповитої совєтсько-проросійськими впливами, діяльність ОУН з принципами державотворчого націоналізму стала вимогою часу, конечністю, тим, чого не можна б нічим іншим заступити. Треба було, окрім організаційних клітин в усіх 25-ти областях України, знайти громадську форму, яка виконувала б завдання, адекватні своєю ідеологічною спрямованістю до принципів державотворчого націоналістичного руху, очоленого Проводом ОУН.

Такі громадського типу зобов'язання перебрала Фундація ім. О. Ольжича з осідком в Києві, в той час, як перед тим Фундація діяла тільки поза межами України, на Заході, зокрема в ЗСА. Фундація під патрона-том Ольжича повинна була стати рупором Ольжичевих ідеалів в Україні. Такою вона і стала, в першу чергу завдяки тим високим ідеалам, на яких вона основана, в другу чергу, не менш важливу, завдяки тому, що очолив її голова Проводу Українських Націоналістів і голова ОУН Микола Плав'юк у співпраці з вірними й високоосвіченими друзями.

Фундація ім. О. Ольжича була заснована згідно з законами України, з метою поширення ідей українського державобудівництва у згоді з ідеологічними засадами українського націоналізму. До правління фундації, очоленої головою Миколою Плав'юком, входять: проф. Анатоль Свідзинський, редактор Мирослав Вербовий, Павло Дорожинський (один із почесних голів ОДВУ), Володимир Старик, Віктор Терен (письменник, журналіст, редактор, депутат Верховної Ради України), Богдан Червак, Богдан Чорномаз. Генеральними директорами були: Ігор Харченко, тепер Володимир Старик.

Площини розгорненої діяльности фундації такі:

Організаційна: сприяла перенесенню й оформленню дії ПУН і ОУН в Україну, сприяла створенню Всеукраїнського Товариства Жінок ім. О. Теліги, сприяла створенню Товариства Студіюючої Молоді „Зарево" (відділи в 13 областях), оформлено Видавництво ім. О. Теліги, де фундація має 90% уділів, оформлено підприємство комп'ютерної праці "Експерт", в якому фундація має 90% уділів, створено стипендійний фонд, який уділяє стипендії в честь патрона О. Ольжича і О. Теліги.

Інформаційна: Фундація видає газету (тижневик) „Українське Слово", журнал „Розбудова Держави", журнал „Український Засів" у Харкові, журнал для молоді „Смолоскипи", також „Пресову Службу України", яку розсилає щотижнево по різних країнах світу з інформаціями про ситуацію в Україні і діяльність ОУН та співзвучних установ.

Видавнича, при сприянні фундації: перевидано збірник „Олена Теліга", виданий раніше в ЗСА старанням і коштами УЗХ; збірник „О. Ольжич", збірник Валерія Марченка, перевидано працю Петра Голубенка „Україна і Росія", перевидано збірник „На зов Києва", видано працю Зиновія Книша „Становлення ОУН", видано працю (збірну) „ОУН — минуле й майбуття", видано працю Юрія Бойка „Шлях нації", перевидано „Повстанський записник" М. Данилюка, перевидано збірник статтей Макса Скорупського, видано книжку „Складне національне питання" А. Свідзинського, видано збірник творів (поезій) Беднарського, видано книжку Федора Погребеника про діячів Прикарпаття, для шкіл видано: поезії Ольжича і Теліги, матеріяли про національні ідеї Івана Франка, опрацьовані Б. Черваком, допомогли перевидати книжку Петра Стерча „Карпатоукраїнська держава", видано книжку Василя Вериги „Листопадовий рейд", видано книжку про II Зимовий похід і І Базар, перевидано перше число „Українського Історика" Любомира Винара, видано підручник навчання англійської мови з українськими, а не російськими поясненнями і текстами.

Приготовано до друку спогади Михайла Селешка, Михайла Михалевича і книжку про діяльність О. Сулими-Бойко.

На другий рік запляновано видати: II-ий том статтей Дениса Квітковського, збірник про Надію Суровцеву і II-ий том матеріялів про Олега Ждановича. На прохання донбаських патріотів видається підручник історії східної і південної України авторства Лаврова.

З нагоди відслонення пам'ятника Українському Буковинському Куреневі в Чернівцях у вересні 1995 року появився збірник про Буковинські Курені 1918-1941-1945 років.

Студійна діяльність: влаштовано фундацією 12 конференцій при університетах з тематикою „Національна свідомість молодшого покоління". Разом з фондом родини Шевченка влаштовано конференцію в Києві „Розбудова держави — історія, політика, економіка". Уділено 260 стипендій і профінансовано студійні експедиції на Кубань (дві) і до Польщі. По всій Україні відзначено в 1994 році Рік Ольжича, чим у великій мірі здобуто право громадянства для поняття „український націоналізм" у правдивому світлі, а не за стереотипами совєтского видання. У Києві проведено серію телепрограм „ОУН — минуле — майбутнє".

Фундація оформила поліграфічне підприємство „Українська Книга", яке при розгорненні повної праці буде друкувати газети, книжки і виконувати комерційні роботи, щоб скріпити свою економічну базу.

Майже немає важливішої культурної чи політичної акції, в якій Провід ОУН чи Правління фундації не беруть активної участи: Дні 22 Січня, Крути, Конотоп, маніфестації проти жовтневих комуністичних відзначень.

Окремо фундація і ОУН співпрацюють з різними урядовими структурами, зокрема з Міністерством Оборони, Міністерством Культури, Освіти, Закордонних Справ. В листопаді 1994 року фундація разом з Верховною Радою спонзорувала міжнародну економічну конференцію про вихід з економічної кризи без комуністичного зразка „шокової терапії".

Широко коментують в пресі постійні поїздки членів ПУН і правління фундації по всіх областях України.

Уся ця діяльність необхідна — конечна у боротьбі за відродження національної свідомости, без якої не можлива стабільність української держави. Голова фундації М. Плав'юк наголошує постійно, що фундація ім. Ольжича в Києві діє завдяки допомозі фундації О. Ольжича в ЗСА, Канаді, Австралії, Англії, Франції та завдяки всім організаціям Українського Націоналістичного Руху та ІСНО. ЦУ ОДВУ, Головна Управа УЗХ та КОД при УЗХ немало допомогли у тій праці і стоять, уважає голова фундації і ПУН, у перших рядах серед тих установ, які допомагають структурам в Україні.

Наталія Пазуняк

Відбудеться 4-та Міжнародна конференція „Проблеми української науково-технічної термінології"

Ця конференція відбудеться у Львові 24-27-го вересня 1996 року. Надіємось, що запланована конференція, як і три попередні, стане не тільки новою віхою розвитку української наукової та технічної термінології, яка допоможе нам тісніше зінтеґруватись з науково-технічним проґресом Заходу, але й помітною подією всього духового життя України, вагомим етапом оновлення та дальшого розвитку її великого скарбу — нашої мови.

Коли українські мовознавці мучились (або й були знищені) у таборах, їх місця на катедрах і в академіях часто позаймали „совєтські українські філологи", які „науково обґрунтовували" необхідність наближення нашої мови до „великої російської" і навіть ще тепер виступають проти очищення її від чужих нам наносів.

Тому ініціятором відновлення нашого мовного багатства виступила не вузька каста „специялістів", а вся наша творча та науково-технічна інтеліґенція (вчені, вчителі, інженери). Вони згуртовувались для захисту нашої мови, і в цій нелегкій боротьбі й гарячих плідних дискусіях поглиблювали знання її та свою любов до неї.

Одну з таких груп — Комітет стандартизації української науково-технічної термінології — очолив професор Львівської Політехніки Володимир Перхач, відомий не тільки як електротехнік (він академік, лавреат державної премії України в царині науки і техніки), але й як шанувальник і знавець рідної мови. Наш комітет поступово здобув загальне визнання і попри опір русифікаторів, при підтримці науковців всієї України, добився офіційного статусу. Міністерство Освіти й Держстандарт України поручили йому експертизу й редаґування всіх державних термінологічних стандартів. Крім цієї великої праці, виконуваної в основному без оплати, комітет за гроші зароблені його членами за виконання наукових тем, практично без офіційної допомоги, організує та проводить названі конференції, видає їх матеріяли, збірники „Науково-Технічне Слово" та „Метелики", допомагає видавати нові словники.

В цей час, коли „академічні" мовознавчі конференції, керовані прихильниками „історичної східньо-слов'янської єдности", проходять здебільш у вузькому колі й не ставлять актуальних проблем нашого державного та мовного розвитку, всі три минулі (і, гадаємо, запланована) міжнародні наукові конференції „Проблеми української науково-технічної термінології" стали великими форумами, на яких сотні учасників (у т. ч. й відомі вчені Европи та представники нашої діяспори й міжнародних організацій) на пленарних засіданнях та в шістьох секціях обговорюють конкретні проблеми нашої мовної, не тільки термінологічної стратегії. Ми за очищення нашої мови від русизмів та інших „ізмів", за відновлення її історичних коренів та букви „Ґ". Ми проти всяких форм „двомовности". Наші учасники, депутати Верховної Ради, вміло використовуючи ці рішення, захищають українську державність.

Комітет запрошує всіх зацікавлених у розвитку української мови та термінології підтримати 4-ту Міжнародну конференцію та виступити на ній. Чекаємо до 15-го березня на тези допо-відей (обсягом одної стор.) і відомості про авторів на адресу: Україна, 290646, Львів-13, вул. Ст. Бандери, 12, Львівська Політехніка, головний корпус, кімн. 112, Володимир Перхач, тел./факс (0322) 722520.

Член комітету і координатор зв'язків з діяспорою Степан Ладижинський: Stephan Ladyzhynsky, 60 Lancaster Rd. #5, Wethersfield, CT 06109, тел.: (860) 257-4089, Fax: (860) 525-7823.

ЗВІТ ВИДАТКІВ

З Фонду Відродження Спорту в Україні і Фонду Олімпійського УСЦАК в роках 1991-95

Оплати за реєстрацію й членські вкладки українських спортових федерацій до европейських і світових федерацій.

1.	Реєстрація Федерації Плавання України	170.48	дол.
2.	Реєстрація Федерації Тенісу України	2,833.96	"
3.	Реєстрація Федерації Водяних Лижв України	515,18	"
4.	Реєстрація Важкої Атлетики України	425.00	"
5.	Реєстрація Федерації „Сирфінг" України	233.76	"
6.	Реєстрація Федерації Вітрильноплавства України	716.70	"
7.	Реєстрація Федерації Тенісу України (Европа)	2,155.57	"
8.	Реєстрація Федерації Легкої Атлетики України	304.95	"
9.	Реєстрація Федерації Відбиванки України (Европа)	388.45	"
10.	Реєстрація Федерації П'ятиборства України	390.00	"
11.	Реєстрація Федерації Наколесників України	768.04	"
12.	Реєстрація Федерації Наколесників України (Европа)	2,348.79	"
13.	Реєстрація Федерації Греко-Римської Боротьби України	1,250.30	"
14.	Реєстрація Федерації Каное-Байдарки України	75.50	"
15.	Реєстрація Федерації Кошиківки України	178.80	"
16.	Реєстрація Федерації Лещатарства України	1,113.67	"
17.	Реєстрація Федерації Боксу України	155.50	"
18.	Реєстрація Федерації Академічного Веслування України	67.22	"
19.	Реєстрація Федерації Важкої Атлетики України (Европа)	375.00	"
20.	Реєстрація Федерації Санного Спорту України	212.00	"
21.	Реєстрація Федерації Ковзанярського Спорту України	209.50	"
22.	Реєстрація Федерації Фіґурного Катання України	405.50	"
23.	Реєстрація Федерації Кінного Спорту України	838.00	"
24.	Реєстрація Федерації Скоку на Батуті України	62.62	"
25.	Реєстрація Федерації Шахів України	1,043.00	"
26.	Реєстрація Федерації Наколесників (велоспорту) України	486.00	"
27.	Реєстрація Федерації Кульової Стрільби України	977.00	"
28.	Реєстрація Федерації Раґбі України	219.00	"
29.	Реєстрація Федерації Бедмінтону України	1,103.00	"
30.	Реєстрація Федерації Гендболу України	985.00	"
31.	Реєстрація Федерації Спорту Інвалідів України	480.00	"
32.	Реєстрація Федерації Санного Спорту (Світова Федерація) України	1,300.00	"
33.	Реєстрація Федерації Бейзболу України	1,035.00	"
34.	Членська вкладка за Федерацію Шахів	258.00	"
35.	Спонзорування прилету збірної плаваків до Монтреалю, Канада, Чаша світу	4,347.00	"
36.	Допомога Володимирові Кривому (маратонцеві)	100.00	"
37.	Вписове жіночої дружини тенісу за чемпіонат Европи	325.50	"
38.	Вписове юнацької дружини тенісу за чемпіонат Европи	582.38	"
39.	Допомога Федерації Футболу України	3,000.00	"
40.	Видання інф. брошури про спортовців України	1,319.00	"
41.	Допомога збірній саночників України	689.00	"
42.	Допомога Вікторові Петренкові (1993р.)	1,000.00	"
43.	Допомога тренерам О. Баюл Г. Змієвській і В. Ніколаєвій (1993 р.)	2,000.00	"
44.	Дотація на Інститут Фізкультури у Львові	2,050.00	"
45.	Подарунки футболістам збірної України	635.00	"
46.	Закуплення телекомунікації для прямої передачі з Зимової Олімпіяди в Ліллегаммері в Україну	4,230.00	"
47.	Закуп летунських квитків зимовій збірній України на Олімпіяду Київ — Осльо — Київ	37,884.00	
48.	Оплата добових (дієти) учасникам збірної України	28,800.00	"
49.	Спонзорування накручення відео зі зимової Олімпіяди	3,000.00	"
50.	Піддержка жіночої збірної відбиванки України на чемпіонаті Канади	700.00	"
51.	Подарунок В-ву журналу „Старт" в Києві з нагоди ювілею	500.00	"
52.	Подарунок Оксані Вацебі — Львів (історик українського спорту)	100.00	"
53.	Допомога Федерації Бейзболу — участь у чемпіонаті Европи	1, 000.00	"
54.	Перероблення відео з Олімпіяди	250.00	"
55.	Оплата коштів тренування збірної саночників в Лейк Плесід, Н. Й.	2,300.00	"
56.	Подарунок амбасаді України в Вашінґтоні (спортова активність)	399.89	"
57.	Покриття коштів перелету атлетів (Ню Йорк — Атланта)	2,560.00	"
58.	Випозичення автомобіля на транспортацію (Атланта)	1,201.90	"
59.	Кошти перебування плаваків в Атланті (харчі і нічліги)	2,538.58	"
60.	Кошти перебування змагунів вільної боротьби в Атланті (харчування й нічліги)	4,721.50	"
61.	Кошти перебування змагунів важкої атлетики в Атланті (нічліги і харчування)	4,504.00	"
62.	Допомога у відбудові льодового стадіону в Одесі	5,000.00	"
63.	Подарунок Оксані Баюл в 1993 році (стипендія)	10,000.00	"
	Разом	**149,818.24**	

Провід УСЦАК висловлює щиру подяку усім жертводавцям, завдяки яким український спорт швидше вийшов на міжнародну арену і краще готовиться на Олімпіяду в Атланті.

Бажаючих допомогти спортовій Україні приїхати до Атланти, просимо висилати свої пожертви: USCAK Olympic Fund, 680 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106.

Управа УСЦАК

НАЙПОПУЛЯРНІШИМ РІЗДВЯНИМ і новорічним подарунком у Західній Европі став персональний комп'ютер. Такий висновок зробили соціологи з Інституту Ґеллапа після спеціяльних опитувань у Великобританії, Німеччині та Франції. Наприклад, в Англії 43 відсотки покупців віддають перевагу комп'ютерові перед кольоровим телевізором, музичною стереосистемою, кінокамерою і відеомагнітофоном. Більшість англійців відповіли, що комп'ютер сприяє засвоєнню нових знань, 62 відсотки певні, що він допомагає швидше здійснити кар'єру, а 64 відсотки, переважно чоловіки, вважають комп'ютер засобом розваги. Опитування засвідчили, що комп'ютери найбільш популярні серед родинних покупців віком від 25 до 44 років. Третина опитаних віком від 45 до 54 років наставлені проти комп'ютера. Вони воліють читати книжки.

Створюється атлас про співвітчизників

Попри багатовікову історію українського народу та численні праці, присвяче-ні вивченню останньої, сумним і прикрим фактом є відсутність фундаментального картографічного твору (атласу), який би містив наукову інформацію про розселення українців на своїй етнічній території та в інших країнах, наочно характеризував би набутки їхньої матеріяльної та духової культури.

Саме тому атлас „Українці у світі (в мапах, текстах, ілюстраціях)" створюється Інститутом Досліджень Діяспори (ІДД) як комплексне видання, що повно, систематизовано й об'єктивно відображатиме всі етапи розвитку українського етносу — від найдавніших часів до сьогодення. Для цього створювані мапи відображатимуть частку українців в населенні різних країн (історико-етнографічних реґіонів), унаочнюватимуть розміщення матеріяльних об'єктів (будівель українських громадських організацій, наукових інституцій, навчальних закладів, культових установ, цвинтарів та ін.) й соціяльно-демографічні та конфесійні показники (статево-вікову та фахову структури, освітній рівень, кількість віруючих різних обрядів та динаміку їхньої чисельности тощо). Будуть відтворені й існуючі мапи — адміністративно-територіяльного устрою, археологічні, етнографічні, антропологічні, демографічні, лінґвістичні та інші. Матеріяльну культуру українського етносу висвітлюватимуть ілюстрації.

Мова наукових коментарів, підписів-пояснень, фраґментів текстів тощо — українська, анотацій розділів — англійська, прикінцевих анотацій — англійська, французька, німецька і еспанська.

Складатиметься атлас із восьми розділів: „Україна", „Міграції з України у часі і просторі", „Европа", „Азія", „Північна Америка", „Південна Америка", „Австралія й Нова Зеляндія", „Африка". Зокрема перший розділ міститиме мапи, що характеризуватимуть формування національної території, розміщення етнографічних груп українського народу, етнічний склад населення України тощо, а також релігійні мапи. Мапи, тексти та ілюстрації наступного розділу відтворюватимуть періодизацію міґрацій, чисельність еміґрантів, характеризуватимуть переселенську політику Австро-Угорщини, Польщі, Російської імперії та СССР.

Всі розділи міститимуть як оглядові мапи країн (реґіонів), так і тематичні. Такими в азійському розділі є: „Українські культурні впливи на Московщину (Росію)", „Діяльність 'Просвіти' у Туркестанському краї (1917-20 рр.)", „Примусові переселення громадян підсовєтської України у 1920-80-их роках".

До довідникової частини атласу увійдуть спис членів Наукової ради та технічної редакція, перелік всіх осіб та організацій, що братимуть участь у праці, спис використаних джерел, поазбучний покажчик, а також спис всіх жертводавців із зазначеними сумами пожертв.

Створюватимуть мапи фахівці лябораторій картографії ІДД та Київського Університету ім. Тараса Шевченка; редаґування розділів здійснюватимуть учені НАН України, інших наукових установ та навчальних закладів України та закордону. Вони ж будуть авторами коментарів. Уже зголосились до участи в праці професори А. Жуковський (Франція), Л. Винар (ЗСА), І. Стебельський (Канада), Ю. Гаврилюк (Польща), ві-домі вчені в Україні. Задеклярували намір надавати допомогу амбасади Франції, Ізраїля, Польщі, Мадярщини, Словаччини й інших країн.

Користуючись нагодою, запрошуємо до праці науковців та українознавчі інституції. Адреса для листування: 252003 Київ, вул. Володимирська, 42, Інститут Досліджень Діяспори. Контактний телефон — (044) 513-7132, факс — (044) 225-4024, телефон у Києві — 221-1583.

Зважаючи на непересічність створюваного видання (формат атласу 300 х 400 мм, загальний обсяг — 45 друкованих аркушів — складатиметься із майже 300 мап, близько 200 ілюстрацій, текстів та коментарів). Уряд України у вересні ц. р. доручив міністерствам статистики, культури, освіти, преси та інформації, національностей та міґрації, а також Держархівові та Національній Академії Наук організаційно сприяти інститутові у підготові твору до видання. На жаль, фінансово урядові структури сьогодні допомогти не у змозі.

Очевидно, що атлас, який у концентровано-унаочненому вигляді має подати величезний потенціял українського народу, потребує на матеріяльну допомогу всіх небайдужих: адже одне лише відтворення існуючих картографічних творів (мап, рукописних плянів-мап, схем) передбачає їх віднайдення в архівах, бібліотеках, державних та громадських організаціях, наукових установах України, Росії, ЗСА, Канади, Франції, Австрії і Чехії.

Ми усвідомлюємо, що створення цього фундаментального картографічного твору є завданням надзвичайно складним та відповідальним, проте конечна потреба загальної інтелектуалізації та гуманізації українського суспільства (Міністерство Освіти України має намір рекомендувати атлас як навчальний посібник) вимагає якнайшвидшого та якісного здійснення цього проєкту.

Наукова рада заздалегідь складає щиросердну подяку всім шановним меценатам та жертводавцям, кожен з яких отримає посвідку інституту із зазначеною сумою пожертви. Нині щиро дякуємо першим з них: добродіям О. Крижанівському (Черкаська область) та І. Стебельському (Канада).

Маємо надію на розуміння та допомогу.

Ігор Винниченко,
заступник директора
Інституту Досліджень Діяспори

ПОДІЇ

ЗАБАВА В ДЖЕРЗІ СИТІ

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Управа місцевого 7-го Відділу Організації Оборони Лемківщини влаштовує забаву, яка відбудеться у суботу, 3-го лютого, в Українському Народному Домі, 90-96 Фліт вул. в Джерзі Ситі. Початок о 9-ій год. вечора. Гратиме оркестра „Журавлі". Вступ — 10 дол. У справі замовлення столів можна телефонувати на числа(201) 458-0018, або (201) 451-4376.

183-ій Відділ УНС в Дітройті, Миш.

На річних загальних зборах Відділу була переобрана Управа Відділу в такому складі: **Іван Чухрак**, голова, **Микола Дякун**, містоголова, **Петро Залуга**, фін. секретар, **Марта Тарнавська**, заступник фін. секр., **Уляна Білик**, касир. Контрольна Комісія: **Роман Ковч**, голова, **Я. Базюк і Дмитро Кошильовський** — члени.

У глибокому смутку повідомляємо приятелів і знайомих, що 5-го січня 1996 р. після довгої недуги, упокоївся в Бозі на 68-му році життя наш найдорожчий

бл. п.

ЛЕВ КУСЯКА

Горем прибиті:

дружина — ЄЛИСАВЕТА
дочки — ЛІДА КУСЯКА
— ХРИСТЯ з мужем д-ром БОГДАНОМ ПІХУРКОМ
внуки — АДРІЯН, ЛЕСЯ і АНДРІЙ ПІХУРКО
тесті — МИХАЙЛО і КАТЕРИНА ЧАПСЬКІ,

ПОХОРОН відбувся 9-го січня 1996 р. в катедрі св. Йосафата, Парма, Огайо.

СК СУМ „Крилаті" Йонкерс вшанував футбольних активістів

У неділю, 3-го грудня 1995 року СК „Крилаті" при осередку Спілки Української Молоді в Йонкерсі, Н. Й., влаштував прийняття для свого футбольного активу з нагоди закінчення першої половини футбольного сезону. Отець Ігор Міджак відкрив прийняття молитвою, який при цьому висловив признання усім 62-ом присутнім юним і дорослим футболістам. Програмою вели Роман Глушко, основник і довголітній голова „Крилатих", разом із Орестом Козіцьким, головою осередку і ланковим юнацьких дружин. У 1995 році СК „Крилаті" святкували 30-літній ювілей. Спортові активісти гордяться тим, що саме в тому році були зорганізовані три нові дружини доросту і молодшого юнацтва у вікових групах 8-9, 9-10 і 11-12 років, в тому ж році перша дружина здобула першенство в II дивізії східнього дистрикту. На першому місці закінчили свої виступи юні футболісти — 11-12-річні в своїй дивізії Футбольної Ліги в Йонкерсі. Провідниками футбольних дружин були Стефан Щур і Михайло Глушко — першої, Борис Крамарчук і Богдан Пужик — 8-9-річних, Данило Пушка і Богдан Лотоцький — 9-10-річних і Орест Козіцький та Любомир Щур — 11-12-річних.

У підготові і веденні цих дружин допомагали: Микола Скірка, Мирон Періх, Андрій Вариха та Марко Гованський. Головними спонзорами дружин були Федеральна Кредитівка СУМ в Йонкерсі, Донвуді Травел Бюро Володимира і Лесі Козіцьких, Анмед Конструкція Андрія Медвідя, Майкл Електрік Мирона Періха. Члени проводу СК „Крилаті" склали признання і подяки спонзорам та відзначили їх святковими грамотами. Футболісти в свою чергу зложили подяку Романові Глушкові за довголітню відданість і вручили йому пам'яткову плякету. Після цього провід СК „Крилаті" відзначив усіх своїх футболістів індивідуальними трофеями, а футболістів-першунів своїх дивізій - трофеями чемпіонів.

На особливе відзначення заслуговує факт, що всі дружини доросту складаються цілком з юних футболістів українського походження, а перша дружина виступає у складі в 90 відсотках футболістів українського походження. Своїми досягненнями ці дружини збагачують славу Батьківщини в діяспорі.

Орест Козіцький

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Їх співспонзором був УСЦАК

Провід УСЦАК неодноразово інформував на сторінках української преси про підтримку олімпійців України в їх підготові до чергової для них історичної Олімпіяди, що відбудеться наприкінці липня — на початку серпня цього року в Атланті, Джорджя. 1995 рік не пройшов намарно для наших олімпійців. Згідно з плянами НОК України, значна кількість українських олімпійців була учасниками передолімпійських змагань і турнірів, що їх організували господарі Олімпіяди в Атланті. Як було домовлено між проводом і НОК України, наша спортова Централя покрила побутові кошти, харчування й ін., що становить понад 20 тисяч долярів. Саме завдяки щирим патріотам, прихильникам українського спорту, що прислали свої щедрі пожертви, УСЦАК зміг виконати цю почесну місію.

У свою чергу олімпійці України віддячилися гарними досягненнями, здобувши в цьому підготовчому процесі численні золоті, срібні й бронзові нагороди.

У веслярських змаганнях, що пройшли в Ґайнсвіллі, Джорджя, двійка А. Заскалко і Л. Шапошніков вийшли першими, у вісімках Р. Гриневич, Є. Шаронін, І. Мартиненко, О. Ліков, А. Бєлозоров, В. Раєвський, В. Самара і Г. Дмитренко зайняли друге місце.

В жіночих чвірках Є. Ронзіна, С. Мазій, Т. Остояніна і Д. Міфтаходінова зайняли третє місце. В яхтових змаганнях у Савана, Джорджя, в клясі 470, бронзові нагороди здобули Р. Таран і О. Пахольчик. У змаганнях в Атланті Е. Тадєєв зайняв перше місце. Успішно виступили важковаговики на чолі з відомим чемпіоном України Т. Таймозовим. Гарно записалися українські наколесники (велосипедисти), які на олімпійських доріжках у Стовн Мавтен, Джорджя, здобули золоті медалі: Д. Толстенков, О. Симоненко, Б. Бондарєв, А. Яценко. Срібні нагороди здобули: Б. Бондарєв і А. Яценко — в інших компетиціях. Досить успішно вийшли українські гімнасти. О. Світличний — здобув золоту, Р. Шаріпов — срібну, О. Світличний — бронзову медалі. Бронзову медалю здобула теж О. Книжник. Не взяла участи в цих змаганнях чемпіонка світу Лідія Подкопаєва.

Учасниками тренінґів і акліматизації були теж легкоатлети України, про що президент легкої атлетики України Юрій Тумасов, між іншим, сказав:

„Питання виїзду на збір до Атланти — передусім питання підготови до Ігор-96. Адже там наші спортсмени потрапляють зовсім в інші умови, ніж в европейській зоні, як погодні, так і часові. Влітку різниця у час сягатиме 7 годин. Акліматизація проходить дуже складно, зокрема й тому, що там стовідсоткова вологість...

— Які суто особисті враження від перебування в Атланті? — запитали журналісти Тумасова.

— За п'ять днів, що я провів в Атланті і околицях, встиг „познайомитися" з торнадо, він і залишив „незабутнє" враження... Карлтон, де ми проводили збір, якраз потрапив до зони торнадо. Після звуків сирен, що їх було чутно в усьому місті, дісталися до підвального приміщення, де й пробули до 5-ої ранку... Через пошкодження в нас не було світла дев'ять годин, а в Атланті в деяких районах і по три доби... Ми мешкали на території Керол-Вест коледжу і виявили, що господарі готові тут до всього. Принаймі і без електрики ми мали нормальний сніданок. Приміщення їдальні освічувалося свічками. Їли вранці із звичайної посуди, помитої напередодні ввечері. А в обід, на вечерю господарі виставили одноразову посуду. Зупиняюся на цих враженнях тому, що олімпійцям і до торнадо треба бути готовим...Низький уклін і щира подяка землякам з діяспори. Вони провели величезну підготовчу роботу і ставляться до нас із зворушливою увагою. Перше, що вони зробили — умовили батькі міста побудувати легкоатлетичний стадіон, де покриття є точною копією того, що вкладатиметься на Олімпійському — в Атланті. Стадіон був чудово обладнаний, було все необхідне для тренування. Нам надали всі необхідні супутні тренувальні бази: залю, штанґи, басейн, ігрову залю. Орендували транспорт і ми не відчували тут ніяких незручностей. Це, так би мовити, матеріяльний бік зусиль представників діяспори. Нас зустрічали два величезні (3х5м) шляхові щити з вітанням до українських атлетів, котрі приїжджають до міста Керолтон на олімпійську підготовку...На місцях для паркування в місті було написано: „Для української команди". І це тільки два приклади з довжелезної низки подібних проявів...

Проведення такого збору стало можливим передусім через величезну організаційну роботу Лариси Темпл-Барабаш та її однодумців. Крім неї, ціла група добровольців, які приїхали на свій кошт з різних міст Америки і Канади, взяли на себе ро-лю ґідів, супроводжаючих, відповідальних за бльок харчування, транспорт, тренувальні бази тощо. Підкреслюю, що всі ці люди, які віддають нам свій вільний час, серце і вміння, дуже ображаються, коли з ними починають розмовляти по-російськи. В цій ситуація героями були не ми, а вони, які зробили реальним і можливим проведення навчально-тренувального збору..."

Скорочений репортаж
Людмили Радченко
(„Спортивна Газета", Київ).

Дружина молодших юнаків, першуни своєї дивізії зі своїми провідниками О. Козіцьким та Л. Щуром.

Перша дружина „Крилатих" — першуни II дивізії східнього дистрикту. В другому ряді перший зліва стоїть організатор і голова Роман Глушко.